1971/72 (1)
Nov./1971

MADIKE

NOVEMBER 1971
1. številka
2,- din

M L A D I K A

Glasilo dijakov gimnazije pedagoške smeri

Uredniški odbor:
glavni urednik Matjaž Šušteršič
odgovorni urednik Alenka Markun
Luby Žužek
Darinka Legat
Adrijana Lakoš
Metka Anzeljc
Jelka Štok

043814
Gimnazija Ledina - knjižnica
Molj 2.0

U V O D

Prva številka letošnje Mladike je končno pred vami. Namen glasila je predvsem objavljanje vaših literarnih prispevkov, reportaž, intervjujev ali anket. Upamo, da Mladika ne bo več glasilo petih, v najboljšem primeru desetih dijakov. Želeli bi, da vanjo pišete vsi, ki ste literarno nadarjeni. Če prvič ne bo šlo ni treba vreči puške v koruzo!

Vsebinsko bo list razdeljen na naslednje rubrike:

1. literarni del
2. naš intervju
3. krožki, šport - Mladikin informator
4. vprašuj, odgovarjamo ti
5. moda
6. zgodbe iz šolskih klopi
7. Slonček, Evropejček
8. anketa
9. humoreska

Kvalitetne prispevke bomo objavili, kritike in predloge pa bomo poskušali upoštevati. Najboljši prispevek bomo ilustrirali.

Prispevke lahko oddaste v nabiralnik, ki je pritrjen na oglasni deski.

Lansko leto smo imeli v šoli papirnato škatlo - nabiralnik, Še pred koncem šolskega leta pa je bila fizično tako zdelana, da smo jo morali predčasno poslati na smetišče. Novemu nabiralniku se sicer ni treba bati obračunavanj, ima pa nalezljivo bolezen - vedno je prazen, kakor so bili vsi njegovi predhodniki. Kadar je letina dobra, se morda vsakih štirinajst dni znajde v njem list, na katerem je napisana pesmica ali spis, oglodano jabolko, prazna vrečka "čipsa" ter koščki krede. Največkrat pa je poln praznine.

Upamo, da je v novem rodu gimnazijcev precej literatov in da bo naše sodelovanje obrodilo obilnejše sadove!

Uredništvo

Pišem tebi, moj dragi Vietnamec! Lj.29.VI.71

Ne vem, kaj me je spodbudilo k temu. Ne bodi začuden, da ti piše svobodno jugoslovansko dekle.

Ti se torej bojuješ v Vietnamu. Tvoje krvavo obrobljene oči iščejo kanček svetlobe v temi. Vidim te, kako z grozo v očeh in trpkim izrazom na obrazu gaziš preko trupel in streljaš, streljaš. Da, streljaš v prazno. Hočeš pomoriti in udušiti vse, kar je živega. Vem, v tem besnem razpoloženju bi umoril vsakogar. Tudi mene? Ne, mene ne bi mogel. To vem zatrdno. Trpim bolj, kakor ti. Mi verjameš? Ne? Kakor hočeš! Torej si trmast, a meni si vseeno všeč. V tvojih očeh je nekaj, kar me privlači, kar mi daje vero vate, Vietnamec - zmagal boš. Pa ne s puško v roki, pač pa s svojim narodnim ponosom. Molčiš? Čelo se ti je nagubalo, nosnice so se ti razširile, ustnice so se ti napele v tanko črto. Se spominjaš zadnje bitke? Ne? O, ja! Ostal si sam med tisočimi mrtvimi. Ne, nisi ostal sam! Jaz sem bila s teboj. Zakaj me tako gledaš? Sem ti zoprna? Ti grem na živce? Morda si lačen, utrujen ali žejen. V tvoji duši kriči. To čutim, a nočeš spregovoriti. Srce ti divje razbija in ti hoče uiti. Toda zadrži ga in prihrani za svobodo - za zmago.

Moj dragi, ljubi Vietnamec - vedno bom mislila nate, vedno bom tiščala pesti zate.

Lepo te pozdravlja deklica atomske dobe.

MARJANA

P O V E J

Povej, dekle:
kje so tvoje oči
dobile tako moč,
da za njimi grem,
kjerkoli si?

ROBI

PRVA LJUBEZEN

Tema .....
Sama sva .....
Tiho sanjava o prihodnjih dneh,
ko bova skupaj na vseh poteh.
Sva sama?
Ne, tudi mesec je z nama.

Zvezde krasijo ta poletni večer,
v prsih se budi nemir ...
Odšla je in ni je več ...
Sam sem ...
Sam hodim po najinih poteh
v teh lepih poletnih dneh.
Sam ... in le mesec z menoj ...

BORIS

HREPENENJE

Ko na zemljo leže mrak,
dekle stopa preko trat,
mimo cvetja gre pojoč,
ko se nad zemljo zgrinja noč.

Danes pa tako plaho stopa v mrak,
nekdo ustavlja še otroški ji korak ...

Zakaj, dekle, trepečeš pred nočjo,
zakaj hrepenenje žene te v temo?

MARIJA ERMAN 1.d

OTOŽNOST

Sončni dan je utonil za goro
in v mene leglo je spoznanje težko;
mrak je padel na zemljo -
jaz pa v temo pogrezam se z vasjo.

MARIJA ERMAN 1.d

T E B I

Prišel sem, te vzel in odšel.
Brez besed sem si prižgal cigareto,
ko sem odhajal.
Vedel sem, da gledaš za mano,
pa se nisem obrnil.
Naslonila si glavo v dlani in zajokala ...
Vse sem vedel, ko sem odhajal,
pa se nisem obrnil ...

BORIS

NAJ SE PREDSTAVIM

Zdi se mi, da je zelo težko predstaviti samega sebe, pa čeprav se najbolje poznaš. Mogoče se včasih ne znaš pravilno oceniti. Lahko si preveč samokritičen ali pa popustljiv. Mislim, da je največji uspeh vsakega človeka, če spozna samega sebe.

Nesmiselno bi bilo, če bi opisovala, kakšna sem, mislim na svoj zunanji izgled, kajti sem mnenja, da je pri vsakem človeku bolj važna njegova duševnost. Zelo rada berem. Kadar čutim potrebo po čem lepem, vzamem v roke knjigo in pred mano se slika nov svet, svet knjig. Moj najljubši pisatelj je Ivan Cankar. Mogoče zato, ker je v svojih delih znal opisati življenje takšno, kot je, in je dobro poznal človekove duševne lastnosti in čustva. Knjiga je zame zlati ključ vseh zakladov sveta.

Zalo rada pomagam starejšim ljudem in sošolkam. To sem naglasila zato, ker se mi zdi, da sem bila včasih drugačna, mogoče bolj sebična. Če bi lahko jaz vladala svetu, bi ukinila vse vojne, pregnala lakoto in trpljenje. Koliko otrok, žena in mož izgubi življenje v vojnah. Čudim se, da nekatere države podjarmljajo druge. Dve svetovni vojni ljudi, kot kaže, nista izučili. Žalostno je, da do takih spopadov pride tudi v današnjem času. Sočustvujem z vsemi narodi, mislim predvsem na Vietnamce, ki se neustrašno borijo proti desetkrat močnejšemu sovražniku.

Nesmiselno se mi zdi, da nekateri delajo razlike med

ljudmi. Vseeno je, kakšne barve je človek, važno je, da je dober, pošten in pravičen. Že Prešeren je v Zdravljici omenil, da na svetu ne bo miru, dokler vsi ljudje ne bodo povezani in enotni.

Veliko ljubezen čutim do otrok, kajti otroci so tako nedolžna in neizkušena bitja, ki pravzaprav še niso zaživela. Lepo ti je pri srcu, ko jih napotiš na pravo pot in postanejo sposobni koristiti celotni družbi. Mogoče sem si prav zato izbrala učiteljski poklic.

Takšna sem. Mogoče se nisem dovolj dobro predstavila, kajti pokazala in omenila sem le svoje dobre lastnosti. Vem, da imam veliko napak, ki jih poskušam odpraviti. Srečna sem, da živim v urejenih družinskih razmerah, kot pravi mami: "Kakor ptička na veji." Življenje sem šele dobro začela spoznavati. Priznam, da se še nisem dovolj dobro spoznala. V meni je še polno skritih kotičkov, ki jih bom poskušala poiskati. Takšna sem pač.

Melly 1.č

Z V E Z D E

Zvezde gledajo nate,
ko z drugim v nočeh
se sprehajaš in ljubiš.

Zvezde gledajo nate,
ko sama v nočeh
jočeš za njim.

Zvezde gledajo nate,
ko v tihih nočeh
veneš kot cvet.

Zvezde gledajo name,
ko v samotnih nočeh
na grobu tvojem ihtim.

ROBI

P.:"Lobanjske dele pokrivajo lasje ...."
D.:"Kaj pa, če si plešast?"

ZAPRI OČI

Zapri oči, dekle,
in skloni se nazaj,
prepusti mojim se rokam.
Zapri oči in sanjaj,
sanjaj o zvezdah
in rožah in luni sijoči,
o travi pomladni
in čistem potoku,
ki med drevesi drsi.
Zapri oči in sanjaj,
prepusti se mojim rokam,
dovoli, da poljubljam
očke ti zaprte
in ustne razprte,
da božam ti lase,
ki kot slap
ti padajo čez rame.
Sanjaj, sanjaj, dekle,
o rožah in soncu
in zvezdah in toplih nočeh,
da pozabiš na to,
da v mrzli sobi sva.
Zapri oči, zapri oči in sanjaj,
sanjaj o sreči, ki je ni!
Zapri oči in ustne razpri,
da pozabiš na vse,
da bova skupaj sanjala
objeta tesno o sreči minljivi.

ROBI

P.: "Zakaj imamo kost sitko?"
D.: " Zato, da nam možgani ne padejo v usta ....."

P.: "Kako si predstavljate skupinsko doživljanje glasbe v pradavnini?"
D.: "Kot sobotni mladinski ples v Hali Tivoli ..."

LJUBEZEN

Tvoje ustnice so mehke in polne,
srce ti bije močneje,
ko te stisnem k sebi.
Ljubezen se pretaka preko najinih ustnic.
Čutim te .....
Čutim tvoje telo pod rokami ....
Tesno sva objeta ....
Tvoje oči ....
V meni vre, vre,
ljubezen hoče na dan -
najraje bi te strl.

BORIS

I S K A N J E

Mlada sem. Polna pričakovanj in vprašanj. V meni nekaj kipi. Iščem ... Sebe iščem. Iščem tisto "nekaj". Kaj mi daje moč in nemoč obenem, kaj me podpira v življenju in tlači v smrt? Ne razumem. Ničesar ne razumem. Ne razumem tega, da sem ob polni, obloženi mizi lačna. Lačna resnice, poštenja, razumevanja... Kje dobiti vsaj odmev te "hrane"? Kako priti v svet, kjer ne bo ne sledu, ne sence laži, hinavščine, sovraštva? Kako? Naj izberem ravno, svetlo pot, obdano s posmehom in čakam na hrepenečo hrano ljubezni? Naj grem po strmi, razriti cesti, obdana z razumevanjem in spoštovanjem? Kje in kako priti do tistega, čemur pravim "hrana ljubezni"? Pa tudi, zakaj sploh iščem vse to? Kaj mi ni že dovolj skoraj nov avto, skoraj popolna družina, skoraj vedno razumevajoča mama,skoraj... Gotovo me ravno to "skoraj" tlači in mori.Mori in davi. Pripelje me večkrat do vrat konca, potem pa me s prijaznim nasmehom zopet povrne nazaj, pred vrata začetka, mladosti, iskanj, obupa ....

Me kdo lahko reši teh vprašanj, teh negotovosti, posmeha, obupa?

Ko kličem tako rešitve, nikoli ne ostanem sama. Podoba smrti me nikoli ne zapusti. Pa vendar nočem k njej.

Želim si mladosti, ki bi bila po notranjem duhu podobna naslednji generaciji.

LEDA

DAJTE MI PITI

Dajte mi piti
vina močnega,
da v njem utopim
vso žalost srca!

Dajte mi piti
vina črnega,
da v njem utopim
na njen pogled spomin!

Dajte mi piti
vina rdečega,
da v njem utopim
na njene ustne spomin!

Dajte mi piti
vina vročega,
da v njem utopim
na njene strasti spomin.

Dajte mi piti,
da v pijanosti utopim
na deklico spomin!

ROBI

J A Z

Človek sem
razklan.
Jaz sem dvom,
jaz sem boj,
jaz sem jaz.

Kdo bo iz mene naredil človeka?

Kdo mi bo dal srečo?

Je vredno živeti?

Vredno, zato naj
čimprej propade
ta prekleti, veseli,
novi svet.

ROBI

P.: "Katera števila so kompleksna?"

D.: "Tista, ki imajo komplekse ..."

P.: "Po namenu delimo glasbo v posvetno in cerkveno."

D.: "Posvetna glasba je tista, ki gre po svetu...."

S O L Z E

Zunaj sneži ....
snežinke padajo kot solze ...
Kot tvoje solze snežinke padajo,
samo bolj počasi, lahno ...
Tvoje solze pa so težke, velike ...
Velike solze padajo hitro.
Šel sem mimo tebe in te nisem poznal.
Tvoje solze pa padajo, padajo ....

BORIS

A T I

"Ati, ati ...!" "Nina, pomiri se, jaz sem tukaj, tvoja mamica!" "Oh, mami, mamica moja!" Nina, desetletno dekletce se je stisnila k mamici in jokala.

Ko je bila stara pet let, ji je umrl oče. Takrat še ni vedela, kaj je z njegovo smrtjo izgubila. Pravzaprav sploh ni vedela, da se oče, njen ati, ne bo nikdar več vrnil. Še dve leti po njegovi smrti ga je vsak dan čakala ob cesti, da se bo vrnil iz službe. Tudi njena mama ga je čakala, vsa obupana, bleda in suha. Ostala je sama z dvema otrokoma, ki ju bo morala hraniti, oblačiti, šolati.

S sedmimi leti je Nina vstopila v šolo. Učiteljica je prvošolcem zaželela dobrodošlico in se pogovarjala z njimi. "Kaj pa je tvoj očka po poklicu, kje dela?" "Moj očka?" se je začudila Nina. "Jaz nimam očka. Nikoli gs nisem imela. Imela sem pa atija. Ni ga več. Mamica pravi, da ga ne bo nikoli več nazaj, da je umrl." Učiteljica se je obrnila k oknu in po licih sta ji stekli solzi. Tudi ona nima očeta že od svojega zgodnjega otroštva. V razredu je bila tišina. Vse oči so bile uprte v Nino in učiteljico, ki pa je kmalu postala zopet živahna in zgovorna.

Nina je bila v šoli in doma živahna in vedno v družbi. Bila je vesela, zgovorna, razposajena. Vrzel, ki je nastala z očetovo smrtjo, je ni vznemirjala. Sploh se je ni zavedala, dokler ni letos stopila v četrti razred. Uči jo učitelj. Nekega dne, ko je Nina, kot po navadi klepetala, je učitelja

pograbila jeza. V besu je zavpil: "Že spet ti, pankrt! Prinesi beležko!" S strahom je Nina prinesla beležko. Bala se je stroge mame, zato je v beležko podpisal mamo brat. Mamo je pa vseeno vprašala: "Mami, kaj je to, pankrt?" "Kje pa si to slišala? Veš, tako pravijo otrokom, ki ne poznajo očka."

Nina je to noč le malo spala. Prebujala je svoj spomin. Hotela se je spomniti čim več očeta. Hotela je učitelju povedati kakšen je bil njen očka, ni hotela biti pankrt. Že se je spomnila, kakšen je bil, da ga je vedno klicala ati, da jo je imel zelo rad, da ..... V spanju so jo mučile sanje, v katerih se ji je prikazal njen ati. Poklicala ga je, že ga je držala, poljubila ga je in se zbudila s klici in željo po očku. Ob njej je že stala mamica. Obe sta zajokali. Mamica je Nini povedala skoraj vse o atiju.

Nina je odslej v šoli zelo veliko govorila o njem. Hotela je dokazati, da ni pankrt.

LEDA

NEKAJ JE TREBA POČETI

Pijmo,
kajti nekaj
je treba početi!
Čeprav ni vredno
živeti,
nekaj je treba
početi.
Zato pijmo,
da ne bomo lenuhi!
Treba je
nekaj početi,
čeprav se ne splača
živeti,
zato pimno, bratci prekleti!

ROBI

P.: "Nirvana je stanje, ki ga mnogi dijaki dosežejo med poukom."

P.: " Trdoto več kot 10 po Mohrsovi trdotni lestvici dosežejo nekatere dijaške glave."

N A Š I N T E R V J U

Dijakinje naše šole, Emi Pančur, Mira Gorički in Majda Nered, so letos vstopile med člane ZK. Z njimi sem se pogovarjala o delovanju organizacije, predvsem pa o tem, zakaj so se odločile za ta korak.

Emi Pančur je pripovedovala:

"Za vstop v ZK sem se odločila popolnoma sama. Že prej sem to želela storiti, vendar sem počakala, da sem o organizaciji zvedela kaj več. Pri oblikovanju svetovnega nazora mi je veliko pomagal oče, ki je član ZK že od leta 1946 dalje. In naše delovanje na šoli? Tovariš profesor Bazelj organizira sestanke. Vseh članov je le pet in pet ljudi le težko razpravlja o problemih. Lepo bi bilo, če bi nas bilo več."

Majda Nered je pritrdila Emi:

"Da, žalostno je, če se sestanka udeležita le dva člana ZK. O delu organizacije nam je veliko pripovedoval profesor Križnar, ki je zelo objektivno ocenil položaj v ZN. Mnogi dijaki so zares nezainteresirani in jih ne zanimajo svetovni problemi. Bežijo mimo njih. Na naših sestankih bi se lahko pogovorili o vsem. Se jim zdi škoda, da bi po končanem pouku ostali še nekaj časa na šoli in se nam pridružili?"

Mira Gorički pa je ves čas stala ob strani in le pritrjevala temu, kar sta povedali Majda in Emi. Na koncu je le povedala, da o vseh vprašanjih, ki jo zanimajo, rada govori z očetom, ki je oficir. "In prav lepo mi vse pojasni", je končala.

Hvala za sodelovanje. In želim vam, da bi se v vaše vrste vključilo še veliko naših dijakov; veliko takih, ki so dovolj zreli, da se bodo zavedali odgovornosti, ki jim jih nalaga organizacija ZK.

Markun Alenka

M L A D I K I N I N F O R M A T O R

Dragi bralci, najprej naj vam napišem nekaj besed o tej rubriki!

Namen MLADIKINEGA INFORMATORJA je, spoznavati vas z dogodki na naši gimnaziji. Vem, da marsikdo ne ve nič, ali pa zelo malo o nekaterih pomembnih stvareh, pa naj bo to področje dijaškega samoupravljanja, športa ali česa drugega. Verjetno boste spoznali, da so nekatere novice le povzetki iz BILTENA, ki ga izdaja predsedstvo ZM GPS. (Če ste zdaj prvič slišali za BILTEN, je namen naše rubrike v celoti dosežen.)

No, sedaj pa k novicam!

16. novembra 1971 je bil razširjen sestanek predsedstva ZM na naši šoli in ŠDS. Udeležba je bila zelo zadovoljiva, dnevnega reda pa zaradi obširnosti niso mogli v celoti obdelati, kljub temu, da je sestanek trajal štiri ure. Bojazen nekaterih, da se ne bo razvila diskusija, je odpadla že v prvi točki dnevnega reda. Lotili so se mnogih problemov, kot so naprimer nezainteresiranost dijakov in neupravičena odsotnost dijakov pri pouku. Tudi nekateri profesorji so bili deležni precej objektivne kritike.

Predstavniki tretjih in četrtih letnikov so svetovali predstavnikom prvih in drugih letnikov, kako naj odpravijo marsikatere napake in težave v razrednih skupnostih.

Kaj več o nadaljnjem poteku sestanka ste lahko prebrali v BILTEN-u, pa tudi predsedniki razrednih skupnosti so poročali v svojih razredih bolj natančno o dogodkih na sestanku.

Prijetno vzdušje, ki je vladalo ves čas sestanka, je nedvomno še en dokaz več, da se da z dobro voljo in sodelovanjem marsikaj doseči.

In še vest iz naše telovadnice, kjer so se pomerile na tradicionalnem košarkarskem turnirju v počastitev Dneva republike ekipe treh srednjih šol: Šubičeva gimnazija, Gimnazija Šentvid, ter GPS.

V otvoritveni tekmi sta se spopadli moštvo Šubičeve gimnazije, ki je branilo naslov lanskoletnega zmagovalca, in naša ekipa. Igra je bila enakovredna le v prvih minutah, kasneje pa so odločneje povedli gostje in zviševali razliko do odmora.

V drugem polčasu se stanje ni spremenilo. Gostje so nadaljevali z dobro igro in precej razbili domače moštvo, ki mu tudi gledalci niso nudili opaznejše podpore. Katastrofalni končni rezultat (125 : 58) je zelo nazorno prikazal razmerje sil na igrišču.
V drugi tekmi sta se pomerili gostujoči ekipi.
Čeprav utrujeni, so si igralci Šubičeve gimnazije uspeli priboriti prednost nekaj košev in jo zadržati do konca tekme.
V zaključni igri so se naši igralci predstavili v povsem drugačni luči. V prvih minutah so si z nekaj uspešnimi akcijami v obrambi in hitrimi protinapadi priborili vodstvo, vendar pa Šentvidčani niso kaj dosti zaostajali. Vsak koš naše ekipe je bil sprejet z navdušenim ploskanjem in vzklikanjem gledalcev.
Z igro naših igralcev smo bili lahko več kot zadovoljni do 36 minute igre, ko je prišlo zaradi petih osebnih napak do menjave enega, kmalu nato pa se drugega igralca (do tedaj so vzdržali brez menjav). Akcije, ki so se končale z uspešnim metom na koš, so vse bolj poredko uspevale. Ekipa Šnetvida je zmanjševala razliko in si prav v zadnji minuti, ko so bili vsi gledalci na nogah, z dvema zaporednima protinapadoma uspela priboriti zmago.
Turnir je že velikokrat organiziralo ŠŠD naše gimnazije. Z organizacijo smo glede na skromne razmere lahko zadovoljni, z igro naših fantov pa tudi. Z malo več športne sreče bi si lahko priborili boljšo uvrstitev.
Sicer pa "ni važno zmagovati, važno je sodelovati."

P.: "Kaj je fumarola?"
D.: "Odprtina, iz katere izhajajo ogljikovi hidrati."

P.: "Značaj osebnosti lahko ugotovimo iz pisma."
D.: "Po pisavi ali po vsebini?"

D.: "Julijske Alpe imajo tako ime zato, ker se je po njih Prešeren z mopedom podil za Juljo..."

A N K E T A o drami ŽALUJOČI OSTALI

Anketirancem so zastavili pet vprašanj.
1. Kdo je avtor drame?
2. Poznaš še kakšna njegova dela?
3. Se ti je zdela drama pretežka, prelahka ali primerna?
4. Igralci - so igrali dobro ali slabo?
5. Kdo je igral najboljše, kdo slabo?

V prvih razredih so izpolnili sedem anketnih listov. Vsi dijaki so vedeli kdo je avtor drame, poleg Gospe ministrice, Sumljive osebe, Oblasti in Pokojnika so pripisali, da je Nušić napisal tudi delo Nikoletina Bursač. Kaj res? Soglašali so, da je drama primerna, le eden od anketiranih je napisal, da je drama prelahka.
Med najboljše igralce se je uvrstila Duša Počkajeva - zanjo se je odločilo šest anketirancev, en glas pa je dobila Elvira Kraljeva (?) Napisali so, da je bilo igranje Duše Počkajeve najbolj prepričljivo in da zato zasluži naslov najboljše igralke. Nihče ni igral slabo, so pripisali na koncu.

Tudi v drugih razredih smo razdelili sedem anketnih listov, odgovori pa so naslednji:
1. Avtorja so poznali vsi.
2. Dela: Gospa ministrica, Gospa ministrica.
   Na ostalih listkih pa je pri tem vprašanju ostal prazen prostor. Zanimivo je, da so nam v prvih razredih našteli kar precej del, v drugih razredih pa samo enega.
3. Šest odgovorov na tretje vprašanje se je glasilo - primerna, eden pa prelahka.
4. Najboljši igralci: Aleksander Valič, Duša Počkaj, ostali primerno.

Tudi v tretjih razredih so vsi napisali pravilno avtorja drame. Na drugo vprašanje so odgovorili: Gospa ministrica, Analfabet, Reforma v raju (?)

Delo Nušiča se jim je zdelo primerno, med najboljše igralce pa so se uvrstili: Duša Počkaj, Vida Juvan, Jurij Souček, Rohaček pa je po njihovem mnenju igral slabo.

Med zadnje razrede pa smo razdelili štiri anketne liste. Avtorja so poznali, med deli pa samo Pokojnika, v 4.č razredu pa niso poznali niti tega. V 4. c razredu pa so našteli: Doktor, Občinsko dete, Gospa ministrica, Sumljiva oseba in Pokojnik. Drama se jim je zdela primerna, igralci so igrali dobro, v 4.č razredu pa z njihovo igro niso bili zadovoljni. Med najboljše igralce se je spet uvrstila Duša Počkajeva.

Namen ankete je bil, da bi anketiranci sami odgovarjali na vprašanja brez pomoči sošolcev. Le tako bi dobili realen rezultat, o tem, koliko poznajo naši dijaki avtorja in igralce drame Branislava Nušiča Žalujoči ostali. To pa nam največkrat ni uspelo, ker so ponekod izpolnjevali anketni list kar kolektivno.

Dijakova razlaga temperamenta:

Na cesti je kamen. Mimo pridejo štirje temperamenti.

1. KOLERIK se razjezi in ga brcne, potem pa preklinja, ker ga boli noga.
2. SANGVINIK preskoči kamen in začne kritizirati cestno podjetje.
3. MELANHOLIK kamna sploh ne vidi.
4. FLEGMATIK se nanj vsede in reče: "Joj, kako je na tem svetu lepo."

P.: "Zakaj človek ne more živeti sam?"
D.: "Ker bi mu bilo dolgčas ..."

P.: "Zakaj imamo v razredu roditelja?"
D.: "Zato, da se redi."

Ž I V A L S K I V R T

Končno se oglasi težko pričakovani glas šolskega zvonca in naznani glavni odmor. Dežurna zdrvita po malico še preden profesor zapusti razred. Vsi navalimo na vrata, da bi dobili čimboljše kose malice. Toda dežurnih ni od nikoder. Končno se na hodniku pojavi Teja s košaro kruha, skodelicami in čajem. Že od daleč jo slišimo, kako preklinja, ker mora sama nesti malico. Drugi dežurni je namreč odšel na "čik-pavzo." Najbolj lačni zdrve proti Teji in poberejo najlepše kose. Marsikdo potlači en kos še v žep. Končno se nam dežurna iztrga in postavi košari in čajnik na razmajan klavir v kotu sobe. Hitro sta obe košari prazni in nekaj počasnežev ugotovi, da zanje ni ostalo malice. Glasno protestirajo, preklinjajo dežurno in blagajničarko Sonjo, ki skrbi za malice. Sonja energično skoči na mizo in se na ves glas zadere:
"Tišina! Kdo je vzel po dve malici?"
Vsi enoglasno zakričimo: "Jaz, jaz!"

Sonja užaljeno skoči s klopi, nas mimogrede počasti s prekletimi kreteni in odide na sestanek s Tomom. Nas to ne moti in mirno se zabavamo naprej. Formiramo se v skupine. Štirje fantje zmečejo klopi na kup in z radirko igramo nogomet. Nekateri pišejo naloge in nekateri se celo učijo. Le kako jim to uspe v tem hrupu?

Filip je zbral nekaj poslušalcev, stopil na klop in začel enega svojih nesmiselnih agitatorskih govorov. Najprej se je odkašljal, potem pljunil na sosednjo klop, pogledal po poslušalcih in s krepkim glasom začel:

"Tovariši in tovarišice, prasci in prasice, danes smo se zbrali, da bi vas poklali!"

Poslušalci ga prekinejo z besnim žvižganjem, topotanjem z nogami, vpitjem in preklinjanjem. Od nekod celo prileti gnilo jabolko in se mu raztrešči na hrbtu. Filip se ne zmeni za to, ampak si briše potno čelo. Res, pravi govornik! Končno mu je vsega dovolj. Zbere vso svojo predsedniško avtoriteto in uspe mu pomiriti poslušalce. Spet se odkašlja in začne:

"Nastopil je resen politični trenutek, zato je mestni odbor sklical sestanek za našo sosesko. Tega sestanka sem se udeležil tudi jaz in sedaj bom podal poročilo o njem."

Medtem je njegov stari nasprotnik Matic zbral manjši pevski zbor in ob klavirski spremljavi zapojo:

"Jaz bi rad direktor bil, pa rdeče knjiž'ce nimam, rdečo knjiž'co b'že dobil, pa osemletke nimam."

Filipa to ne zmede in hladnokrvno nadaljuje:

"Sestanka se je udeležilo šestinštirideset ljudi in trije profesorji. Če računamo, da je v naši soseski 4513 ljudi, od tega 2428 polnoletnih, potem ugotovimo, da se je sestanka udeležil poprečno vsak devetinštirideseti polnoletni občan oziroma udeležba je bila 5,2 odstotna."

Matic, ki ne more trpeti Filipovega hreščečega glasu, ubere drugo metodo. Postavi se poleg govornika in začne v stilu srbskih narodnih pesmi prepevati:

"Plačem, jer duša i srce me boli, jer sad Filip naš govori!"

Pevca zadene uničujoč predsednikov pogled, vendar je Matic uspel; med poslušalci zavlada vsesplošen kaos, nekdo je prevrnil "govorniški oder" in Filip je tako prisiljen končati svoje izvajanje.

Marica sedi ob zgodovinski knjigi, se uči sarajevski atentat in vzdihuje v stilu Je t'aime. Sabina je spet posebnost: sredi razreda pleše in na ves glas poje My sweet lord. Zadaj pri klavirju se zberejo razredne "sex-bombe" in se pomenkujejo o igralcih, pevcih, frajerjih, modi in seveda - opravljajo.

Naveličam se igranja z radirko. V roke vzamem knjigo, sedem blizu klavirja in se zatopim v branje. Seveda je to le spretna kamuflaža: zanima me namreč pogovor našega "girl-cluba", ki zboruje na klavirju. Kljub pošastnim krikom in peklenskemu hrupu mi je uspelo slišati tale pogovor:

"Ti, si gledala sinoči Pinteričko na televiziji? Bilo je famozno."

"Vraga je bilo famozno. Otresala je z glavo kot konj. In glas! Kot bi vlekel crknjeno mačko za rep. Mi je že Bor bolj všeč"

"Ah, kaj Bor, ampak George poje čudovito. Ravno včeraj sem kupila njegovo plato."

"Kaj pa je na njej?"

"My sweet lord. Glej! Ravno zdaj jo poje tista krava Sabina."

"Briga me Sabina. Bojan pa je fin fant, ne?"

Odgovora nisem slišal, kajti v tistem hipu je v razred pridrvel Peter, zatulil: "Prfoks gre!" in se pognal proti svoji klapi. Bojan mu je brž podstavil nogo, Peter je v lepem loku priletel na klavir in polil preostali čaj. Hitro se je pobral in pohitel v svojo klop. Tedaj je v razred pomolil glavo naš razrednik Sergej in hotel nekaj reči, toda beseda mu je zastala v grlu. Nudil se mu je namreč prelep prizor: Miki je stal na katedru in metal kredo v nasprotno steno. Razred je bil zakajen kot prekajevalnica v Emoni. Za to so poskrbeli fantje, ki se jim ni ljubilo iti kadit v stranišče. Klopi so bile razmetane in stoli prevrnjeni, s klavirja pa je kapljal politi čaj.

Vsi smo negibno obstali v pričakovanju nevihte. Res se je razredniku hitro povrnil dar govora in v naslednjem hipu se je usulo:

"Vsi na svoja mesta! Pospravite razred! Reditelja, na delo! Milan, jutri ti kupim dudko. Miki, dol s katedra! Tam je prostor za tvoje cveke, ne pa zate. To je pa višek! Tak razred! In to četrti letnik! Sram me je biti vaš razrednik. Izpuščate pa take glasove, da bo marsikdo mislil, da so preselili živalski vrt z Viča na Resljevo cesto. Nasploh ste ....."

Odrešilno zvonjenje je pretrgalo poplavo razrednikovih besed. Sergej nas je še enkrat ošinil s temnim pogledom in odšel.

Sledila je ura dolgočasne zgodovine, ki jo je predavala nekoliko manj dolgočasna profesorica. Zgodilo se ni nič posebnega in tudi ura fizike je minila srečno. Na vrsti je bila zadnja ura: pedagogika! Vsi smo s strahom gledali, kako je profesorica vpisovala uro v dnevnik in nato - odprla redovalnico. Tedaj so se odprla vrata in skoznje je pomolil glavo hišnik Luka. Fantje smo si oddahnili, kajti vedeli smo, po kaj je prišel. In res! S krepkim glasom je zaklical:"Alo, mulci, nosit omare! Brž!"In že smo "mulci zdrveli z raketno hitrostjo v zlato prostost - tokrat v obliki prenašanja omar v drugo nadstropje.

ROBI

M O D A

Modni krik te sezone, ki ga noben klobuk ne more zamenjati, so baretke in kape s ščitkom. Moda je muhava in je za to sezono pripravila posebnost: bareta je mnogo večja kot prejšnja leta, kapica s ščitom pa je manjša. Tkanine so izrazito mehke, barve pa so sveže in žive. Posebno zanimive so velike baretke, ki so sestavljene iz pasov v različnih barvah (kombinacije so poljubne - odvisno od fantazije),krojene pa so tako, da skrijejo vse lase in sežejo preko ušes.

Urnik našega delovnega dne se vsak teden konča že v petek popoldne. Torej nam ob koncu tedna ostane veliko prostega časa. Prav gotovo boste - če ne ves in vsak konec tedna - vsaj nekaj prostega časa namenili športni rekreaciji v snegu. Za to ni potrebno, da najimenitneje smučate, važno pa je, da prosti čas preživite stran od vsakodnevnega bivanja v zaprtih, ogrevanih prostorih. Svež gorski zrak izredno prijetno deluje na celotno počutje in izgled. Kozmetika ima v zimski sezoni več pomembnih funkcij:

- preprečevati izgubljanje vlage iz kože v zaprtih, kurjenih prostorih. Zato je toliko bolj pomembno, da se v prostem času odločimo za sprehod v zimsko pokrajino.

Kako najpravilneje negujemo kožo pri izletu v naravo? Jo ličimo kot sicer? Ji pustimo da diha svež zrak, ne da bi jo zaščitili? To so najbolj aktualna vprašanja ta trenutek in ni napak, če posvetimo vso pozornost.
Na izletu v naravo, v tem letnem času, kožo obraza ne ličimo kot normalno s tekočim pudrom, ampak jo obvezno zaščitimo z najboljšo dnevno vlažno kremo. V primeru, da ste na ličenje obraza preveč navajeni, da bi ga opustili, se lahko brez skrbi odločite za ličenje vek, kožo obraza pa raje negujte z omenjeno vlažno kremo. Če bo vaš zimski izlet združen s smučanjem v večji nadmorski višini (čez 1000 m), kjer je zrak izredno čist in bo moč sončnih žarkov še povečala delovanje odbitih žarkov na kožo, vam svetujem, da dnevno vlažno kremo dopolnite s sredstvom za preprečevanje premočnega

ogorenja kože. Saj je znano, da se v hribih lahko zelo lepo ogori, kar je prav posebno pozimi tako zelo prijetno. Vsako pretiravanje pa seveda škodi tako lepemu videzu kot tudi koži. Kožo namreč kaj hitro opečemo, če se nezaščiteni izpostavljamo soncu.
Na soncu je tudi prepovedana uporaba rdečil za ustnice. Pač pa jih morate obvezno zaščititi s kremo za ustnice, da ne razpokajo.
Ko pridete iz zimskega izleta domov, si umijte obraz z mlačno vodo (ker ga niste naličili ne potrebujete čistilnega mleka in tonika) in zatem obraz namastite z nočno vitaminsko kremo, ki jo nekaj minut vtirajte v obraz in vrat. Drugo jutro bo koža vašega obraza kot prerojena.

(povzeto po "Delu" ph.Manja Pečnik-Vovkova)

Večerna moda se nam ponuja v različnih stilih. In kot že dolgo ne, ni več tako nora, kot smo jo bili navajeni. Ne sili nas, da bi se zvečer preoblačile v ciganko ali kmetico, skratka folklorističnih motivov bo v večerni modi to zimo vedno manj. Nova moda je bolj umirjena, čeprav še vedno prinaša nekaj idej, ki so rezervirane za mlade, za dekleta, ki so pripravljene privoščiti si kakšno norost brez večje škode.
Večerna obleka za svečane priložnosti išče navdih v letih nazaj, v dobi naših babic in prababic. Dolga večerna obleka je lahko iz različnih materialov, tako iz šifona, svilenega atlasa,organdija,ali tafta. Zlasti obleke, ki imitirajo romantični stil in jih je za novo sezono lansiral slavni francoski krojač Yves Saint-Laurent, so iz tafta, in sicer iz enobarvnega,najčešče črnega, ali pa v modras vzorcu.Madras tkanine, ki jih odlikujejo veliki karo vzorci in nosijo ime po mestu Madras v Indiji, od koder pravzaprav izhajajo, so za večer izredno modne.Zlasti za dolge večerne obleke s spodnjo volano, za obleke, ki močno spominjajo na stil oblačil v filmu " V vrtincu", madras vzorci pa so močno rabi tudi za večerne bluze. Obleke z romantičnim navdihom imajo poudarjen pas in segajo do gležnjev.Vedno pa imajo bogate dolge rokave. Pri tovrstnih enobarvnih oblačilih prihajajo v poštev vezenine, in sicer v obliki našitkov bleščečih plo-

ščic v barvi blaga. S tovrstnimi našitki krasijo životke, manšete, žepke, pasove itd.
Razen teh romantičnih oblačil, svetujejo za večer tudi oblačila v stilu trideset lih let. Le ta so iz enobarvnega svilenega jerseya ali organdine. Barve so prav tako živahne, obleke pa najčešče enobarvne, z bogatimi dekolteji in brez rokavov. Gornji del oblek je oprijet, spodnji pa se zvonasto širi. Svojstveni je tudi college stil, ki je našel ugodna tla v Franciji. Nina Ricci propagira modra oblačila v tem stilu z dolgo obleko in kratko jopico, izpod katere pokukajo na dan beli zapestniki, obleka pa ima tudi klasičen bel ovratnik.
Stilov je torej mnogo, treba je izbrati prvega in primerno obleki prilagoditi tudi ličenje, ki je vedno bolj naravno. Usta naj bodo živordeče pobarvana in veke sivo, ali modro zasenčene. Primerna naj bo tudi pričeska in seveda modni dodatki, katere je pri večernih oblačilih tako težko vskladiti .

Silvija

O CVEKU

Predstavila vam bom naš najbolj priljubljen šolski pojem - cvek. Drugi njegovi psevdonimi so še : šus, kol, ali kolac, fajfa, čik, kljuka, ... Seveda ne smemo pozabiti tudi na njegovo uradno ime: enojka, nezadostno. Le-ta imena izhajajo predvsem izza katedra. No, oglejmo si ga v različnih oblikah.
TEHNIČNI POUK : cvek je sestavljen iz (ene) daljše navpične črte in podprt z (eno) krajšo poševno črto, zato je zelo stabilen. Zelo lahko ga je tudi napisati: profesor naredi v redovalnico najprej eno poševno črto navzgor, jo podaljša navzdol pod poljubnim ostrim kotom, nato pa jo še dvakrat podčrta in izjavi, da je učenec sam kriv.
LIKOVNI POUK: Cvek se piše navadno z modrim črnilom, kemičnim svinčnikom ali z navadnim svinčnikom. Zadnji velja , če cvek

še ni zaključen in obstoja nevarnost, da ga učenec popravi. Izjema so šolske naloge, za katere se uporablja rdeče črnilo. Tehnika se imenuje perorisba. Enostavna kompozicija je ob primerni svetlobi učinkovita.

BIOLOGIJA : Cvek je del narave. Spada k šolskim zajedalcem. Njegov gostitelj je Lenitis Cranica. Zdravi se sicer z zeliščem imenovanim leskova nast - kratko "palica", vendar je ta postopek že zastarel. Učinkovitega zdravila še niso našli.

SLOVNICA : cvek : sam.m.sp. III.
nezadostno : prid.sr.sp.
(oboje je največ v množini)

Obstajajo tudi prislovi : slabo, zanič

Lepi slovenski izrazi so tudi : nemarnost,površnost,lenoba..

Vrine se tudi kaka tujka: repetent, sufler ..

Pogost je glagol v velelnem naklonu - sedi! Navadno mu sledi pridevnik nezadostno.

FIZIKA : Če upoštevamo težo nalivnega peresa, maso črnila in v njem ter trenje peresa ob redovalnico, je takoj jasno, da za prosti pad, ko pade cvek, porabi profesor zelo malo kalorij. Poraba kalorij je premo sorazmerna z dolžino pridige, ki včasih sledi.

Kemija : Cvek nastane s segrevanjem profesorjeve slabe volje, ki reagira z neznanjem učenca. Včasih so prisotni katalizatorji v obliki prišepetovalcev. Obratno reakcija ne poteka. Cvek se nerad spaja z drugimi ocenami, kar pomeni, da je njegova molekula zelo obstojna.

ZEMLJEPIS : Cvek ima nizek relief, vendar je težko prehoden. V vsaki deželi se neverjetno razvije in ogroža gospodarstvo.

Lidija III D.

MALIMOKA

Rdeče,lešnikasto,čokoladno,belo. MA - rdeče,LI -lešnikasto, MO- čokoladno, KA- belo. Belo, čokoladno,lešnikasto,rdeče.

Zmešalo se mi bo. Rdeče,lešnikasto,čokoladno,belo,belo, čokoladno,lešnikasto, rdeče.Trapasta "špricana " škatla s piškoti na pokrovu in s še bolj trapastim imenom - MALIMOKA.
Ležim na postelji, nad mano se sprehaja pajek po stropu,zunaj tuli gramofon, jutri je matematika. Ta prekleta MALIMOKA mi ne gre iz glave. Le zakaj ne vržem te trapaste škatle skozi okno, ali je ne dam otrokom, da bi se igralo z njo. Tu na mizi leži in kriči o moji revščini, o lakoti, zakrpanih nogavicah in o mojih šestnajstih letih. Mati mi jo je kupila za rojstni dan, reva, mar bi tisti tisočak vtaknila kam, kjer bi bil bolj potreben.
Lačna sem, le zakaj ni MALIMOKA polna, piškoti bi bili gotovo dobri. Rdeče, lešnikasto,čokoladno, belo, belo čokoladno,lešnikasto,rdeče. Jutri je matematika.

Lidija III. D.

ZAČETEK ŽIVLJENJA.

Slišati je bilo le tihe zvoke glasbe, ki je preplavljala prostor in omamljala plesalce. Tudi Vena je čutila, da jo ta glasba ovija v svoje mreže, da počasi pozablja na okolico in da se je raznežila. Plesala je z nekom, ki ga ni poznala, vendar se je počutila srečno v njegovi bližini. Ni bil eden izmed tistih,ki so ji bili odvratni s svojim vsiljevanjem in vedenjem. Bil je mnogo večji od nje, vendar je ni motilo. Nežno mu je ovila roke okrog vratu in si želela, da bi lahko še dolgo plesala z njim. Med plesom sta se držala v varni razdalji drug od drugega, toda razdalja se je z vsakim trenutkom manjšala. Njegove roke so jo ovijale okrog telesa in jo končno privile k sebi. Že samo dotik in oba sta vztrepetala. Močno jo je stisnil k sebi, ona pa mu je položila glavo na prsi in se utapljala v morju čustev, ki so preplavila njeno telo. Čutila je njegove roke, ki so jo božale po

hrbtu, se pomikale od vratu do bokov in se zopet vračale nazaj. Počasi se je sklonil in položil glavo na njeno rano. Rahlo se je dotaknil z ustnicami in drsel z njimi do uhlja. Nenadoma pa se je odmaknil, ji položil obraz med dlani in ji zrl naravnost v oči. Klub teni, ki je vladala v prostoru, ga je dobro videla, saj sta si stala tako blizu, da sta se z obrazi skoraj dotikala. Ko je začutila njegove ustnice na svojem čelu, je zamižala. Želela si je, da bi ta nežnost večno trajala, da bi vedno stal ob njej in jo ljubil. Še vedno ji je držal obraz v svojih rokah in se z ustnicami rahlo dotikal njenega čela, lic in vek. Končno sta se zadela z ustnicami. Za trenutek je obstal, nato pa jo je privil nase s tako močjo, da je komaj dihala in jo poljubil. Strastno se je vsesal v njene ustnice in v njej prebudil val strasti. Spomnila se je trenutka, ko je to prvič doživela in oblila jo je kurja polt. Takrat se ji je zdelo vse to tako ogabno, saj je doživela surov in prisiljen poljub, zdaj pa je uživala v tej mehkobi, nežnosti in neprisiljenosti. Dolgo, dolgo je trajal ta poljub. Ko sta se končno razmaknila in zrla drug v drugega, ji je dejal : "Verjemi mi, ne lažem ! Tako si lepa, tako te imam rad ! " Kako rada bi mu Vena verjela, kako rada bi res videla, da bi bila lepa ! Toda občutka, da je grda in da je ne more imeti nihče rad, se ni mogla otresti, Ni imela dolgih zapeljivih las, ni imela privihanega noska in tudi nekaj kilogramov manj ji ne bi škodilo. Zdaj pa ji je nekdo, ki se ji je zdel kot Apolon, dejal, da je lepa. Najraje bi zajokala od veselja ! Mislila je, da jo hoče le izigrati, da se le šali z njo. Ko pa sta ta večer preplesala še mnogo plesov in je ob njem doživljala prave trenutke sreče, mu je počasi začela zaupati. Vzljubila ga je in bila srečna ob misli, da ji je nekdo razkril svojo ljubezen. Ob slovesu je bila že trdno prepričana, da je med njima nekaj

močnejšega kot simpatija, da ju veže nekaj trdnega, nekaj, kar se ne da kar tako uničiti. Tudi sama je že doživela poraz v ljubezni, toda zdaj se je začenjalo zanjo novo življenje- lepše in vredno mladosti. !!!

Mola III.c

37.014.77
MLADIKA
MLADIKA : glasilo...

izposojni rok S14 dni
L30205 Knjižnica Gimnazije Ledina

GLASILO DIJAKOV GIMNAZIJE PEDAGOŠKE SMERI — LJUBLJANA